

OBSIEDZIEĆ (1) *vb pf*

3 sg m con by obsiedziął.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Usiąść dookoła czegoś; przen:

Zwrot: »[czyj] czas obsiedzieć« = *zająć [komuś] czas:* Qui meum tempus obsideret. Któryby mój czas obfiedziął/ to yeft miałto mnie mój czas záfiedziął. *Mqcz* [380]a.

Formacje współrdzenne cf SIEDZIEĆ.

Cf **OBSIĘDZENIE, OBSIĘDZIENIE**

DJ